

РОСТИТИ РЯДИ КОМСОМОЛЬСЬКІ

МІЛЬЙОНИ членів ВЛКСМ несуть біля серця пурпурову кириличку з силуетом найдорожчої і любимої людини — В. І. Леніна. Комсомольські знамена прикрашають п'ять орденів — символ великих заслуг перед партією і народом. Тисячі безстрашних борців, героїв праці виховав комсомол, який веде молодь на подвиги в ім'я щастя і процвітання любимої Вітчизни.

І який юнак чи дівчина не мріє стати під овіяні легендарною славою комсомольські знамена, стати членом дружної великої комсомольської сім'ї?

Тепер, коли наша країна вступила в смугу розгорнутого будівництва комунізму, все більше молодих колгоспників і залізничників, будівельників і школярів звертаються в комітети комсомолу з заявами, в яких висловлене щире бажання вступити до лав ленінського комсомолу.

БЛИЗЬКО дев'ять тисяч молодих робітників, колгоспників, службовців та школярів області лише у цьому році вступили в ряди ВЛКСМ. Особливо помітно виросли Кіровоградська міська, Хмельницька, Онуфріївська, Ново-Георгіївська районні організації. Міцніє дружна загартована сім'я на ударних комсомольських будовах — Кременчуггесбуді, на спорудженні Олександрійського, Ново-Українського і Долинського цукрозаводів, Кіровоградського м'ясокомбінату. Сотні молодих виробничників стають тут у славні ряди передового загону радянської молоді.

І дуже прикро, що подекуди райони ЛКСМУ, первинні організації ще не приділяють належної уваги росту рядів ВЛКСМ. Особливо слабо поповнюються новими силами Бобринецька, Ново-Архангельська, Ульяновська і Ново-Українська районні організації (секретарі райкомів ЛКСМУ тт. Галаган, Будник, Луншевський і Литвин).

У ПЕРВИННИХ організаціях колгоспів імені Карла Маркса, імені Чапаєва, імені Фрунзе, Ново-Миргородського району, в першому півріччі не було прийнято в комсомол жодного чоловіка. Не ростуть ряди членів ВЛКСМ у Веселівській та Олександрійській середніх школах, Бобринецького району. На протязі півтора року зовсім не росте комсомольська організація колгоспу «Заповіт Ілліча», Олександрійського району. В чому ж справа? Адже у згаданих колгоспах і учбових закладах цих районів трудяться сотні юнаків і дівчат, які б з радістю стали комсомольцями. Та вся біда в тому, що з цими молодими людьми комсомольські активісти працюють від нагоди до нагоди, не дуже часто дають їм доручення або запрошують на комсомольські збори.

Ясні шляхи піднесення комсомольської роботи, її нові форми і методи вказані у постанові VIII Пленуму ЦК ВЛКСМ «Про завдання комсомолу по організації дозвілля молоді». Всебічно використовувати їх, вносити в діяльність кожної первинної організації струмінь творчості, ініціативи, прислухатися до пропозицій молоді, підтримувати і розвивати цінні починання — значить згуртувати комсомольський колектив, залучати до нього все нових і нових членів.

ДУЖЕ добре, якщо кожний комсомолец пам'ятає тиме про свого товариша, який працює поряд, поцікавиться, чому цей товариш не є комсомольцем, допоможе йому стати рівноправним членом комсомольської сім'ї. Комітети комсомолу повинні ретельно продумати і зробити все для того, щоб день вступу молодої людини в ряди ВЛКСМ був для неї святом, яке запам'ятовується на все життя. Слід подбати, щоб і кімната, де проходить засідання бюро і вручення комсомольських квитків, мала святковий вигляд, а члени бюро були уважними і чуйними товаришами. Ще краще, коли тих, хто вступає у комсомол, поздравляють старий, всіма шанований у районі комуніст, побажає їм нових успіхів.

НІ В ЯКОМУ разі не допустимий огульний, не продуманий підхід до прийому в комсомол. Нічого гріха таїти, бувають ще випадки, коли на одному бюро міськомі чи райкомі розглядається відразу величезна кількість заяв. В цих умовах члени бюро, природно, позбавлені можливості широко поговорити з кожним вступаючим, довідатися про його думки, устремління.

Для кількісного і якісного росту комсомольських рядів необхідно, щоб комсомольські вожді, члени комітетів частіше бували серед молоді, допомагали юнакам і дівчатам знайти своє місце в колективі, впливали на молодь, зміцнювали з нею живі зв'язки.

Возвратились

«Космонавти» в замкнутої кабине
Спутника, гиганта-корабля
Молнией взметнулись в космос синий.
От планеты с именем Земля.

Облетели, снова возвратились,
Помогли нам тайны разгадать,
Сокровенные мечты свершились
Скоро — Человеку стартовать!

Звездная Галактика все ближе,
Сколько неизведанных путей!..
Я уже сейчас на Марсе вижу
Гражданина Родины моей.

Николай ГАЛИЧЕНКО.

ДО ДАЛЬНИХ ЗІР ТОРУЄМ ШЛЯХ!

Повідомлення ТАРС

Видатний успіх радянської науки і техніки

Вперше в історії живі істоти благополучно повернулися з космосу на Землю

Після завершення програми досліджень, розрахованої на одну добу, і одержання даних про життєдіяльність тварин і нормальне функціонування бортової системи корабля-супутника, було дано команду на спуск його з орбіти. Команду дано на 18-му оберті. Система управління корабля-супутника і гальмова установка спрацювали з високою точністю і забезпечили спуск корабля в заданий район. Відхилення точки приземлення від розрахованої становило близько 10 кілометрів.

Корабель-супутник вагою 4.600 кілограмів (не рахуючи ваги останнього ступеня ракети-носія), маючи спеціальний тепловий захист, успішно пройшов земну атмосферу. Корабель-супутник і капсула з піддослідними тваринами, яка відокремилась від нього, благополучно приземлились.

Літаки і вертольоти доставили до місця приземлення медичний і технічний персонал.

Всі піддослідні тварини, в тому числі собаки «Стрелка» і «Белка», після польоту і приземлення почувають себе добре.

Тепер провадиться всебічне обслідування тварин, що повернулися з космічного польоту. Розроблена апаратура забезпечила нормальну життєдіяльність тварин у польоті.

Таким чином, вперше в історії живі істоти, здійснивши космічний політ довжиною понад сімсот тисяч кілометрів, благополучно повернулись на Землю.

Запуск і повернення на Землю космічного корабля-супутника, створеного генієм радянських учених, інженерів, техніків і робітників, є провісником польоту людини у міжпланетний простір.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДАЙ КОМСОМОЛ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV
№ 24 (297).

Середа, 24 серпня 1960 р.

Ціна 20 коп.

Різно збільшимо надої молока!

Звернення молодих доярок Кіровоградщини до всіх доярок області

Дорогі друзі! В чудовий, неповторний час живемо ми з вами. Впевненою ходою йде наш народ до світлих вершин комунізму. Ця велична мета запалює, піднімає всіх трудівників на сміливі патріотичні звершення.

В нашій області, як і по всій країні, яскравим полум'ям розгорілося всенародне соціалістичне змагання за дострокове втілення в життя рішень грудневого Пленуму ЦК КПРС, XXI з'їзду КП України, виконання семірічного плану в галузі сільського господарства за п'ять років.

Вдумайтесь, друзі, в завдання, що їх ставить партія перед трудівниками сільського господарства. Яка це захоплююча, справді грандіозна програма боротьби за семірічку, за комунізм! Вона розкриває світлі перспективи нашого нестримного руху вперед. В 1963 році колгоспи і радгоспи області повинні виробити по 152,3 центнера м'яса та по 586 центнерів молока на 100 гектарів сільськогосподарських угідь. Ці рубежі будуть взяті обов'язково.

Зараз в області працює понад шість тисяч молодих доярок. Широко впроваджуючи передові методи праці, кращий досвід, багато з них стали чудовими знавцями своєї справи. Всім нам добре відомі імена Антоніни Чернової з Гайворонського району, Тамари Домської з Ульяновського району, Володимира Тарасюка з Добровеличківського району.

Великою пошаною користуються серед трудівників області молоді доярки ферм комуністичної праці колгоспу ім. Карла Маркса, Ново-Архангельського району, та колгоспу «Росія», Ново-Українського району. Дівчата люблять свою професію, впроваджують все нове, передове, наполегливо вчаться у старших товаришів, охоче діляться своїм досвідом.

Ідучи назустріч святу — Дню тваринництва, ми зобов'язуємося до першого жовтня ц. р. надоїти від кожної корови по 2.500 кілограмів молока, в тому числі в третьому кварталі — по 900 кілограмів, і закінчимо всіх доярок

колгоспів і радгоспів області наслідувати наш приклад.

Щоб виконати взяті зобов'язання, ми використаємо всі наші резерви і можливості. Наполегливо будемо добиватись, щоб корови були добре нагодовані, своєчасно напоєні. Поліпшимо догляд за ними, будемо добре роздоювати і старанно дбати, щоб кожний кілограм кормів був раціонально використаний, щоб взяті зобов'язання по надою молока виконувати кожного місяця, кожної декади, кожного дня.

Обласна комсомольська організація взяла зобов'язання в цьому році своїми силами закласти 2 мільйони 900 тисяч тонн силосу. Це високе зобов'язання! Нам, дояркам, потрібно активно включитися у цю роботу, щоб зобов'язання по закладанню силосу було виконане своєчасно. У вільний від роботи час подамо всебічну допомогу комсомольцям і молоді в заготівлі кормів.

Ми розуміємо, що в основному від нас залежать надої молока, але нам потрібна допомога спеціалістів сільського господарства. Тому ми звертаємося до зооветпрацівників, щоб вони більш конкретно займалися розвитком тваринництва і підвищенням його продуктивності, щоб разом з нами боролися за виконання взятих соціалістичних зобов'язань, щоб подали нам допомогу в запровадженні механічного доїння корів та механізації інших трудомістких процесів і на основі цього добитись здешевлення собівартості молока та інших продуктів тваринництва.

Для нас, комсомольців і молоді, підвищення продуктивності тваринництва стало кровною справою, а тому звертаємося до всіх юнаків і дівчат з закликом: «Половняйте ряди працівників ферм!».

Юні друзі! Рідна Вітчизна чекає від нас нових славних подвигів. І ми не пошкодуємо сил, зміння, щоб виправдати довіря Комуністичної партії.

За роботу, друзі! До нових звершень в другому році семіріччя!

Звернення обговорене й прийняте на зустрічі молодих доярок Кіровоградщини.

ЦЕ Ж У НАС, У НАС!

НА весь світ лунали радіо-сигнали з борту другого космічного корабля, запущеного в космос невтомними руками радянських людей.

З невимовним захопленням серце слухали паровозоремонтники радіо-повідомлення про спуск корабля на Землю. Зараз в усіх цехах заводу йде жваве обговорення цієї знаменної події. Ми від усієї душі радіємо новому успіху радянських вчених. Це ще раз переконує, що першим космонавтом у світі буде радянська людина.

В ім'я миру на землі ми запускаємо космічні кораблі. Тож і тепер, відзначаючи славний науковий подвиг радянської науки, молоді робітники гайворонського паровозоремонтного заводу заявляють: поможімо й свої успіхи. Токарі Галя Вершиніна і Галя Багрій, їх товариші і подруги на роботі в ці дні перевиконують виробничі завдання, прагнуть внести частку й своєї праці у дострокове виконання величезних завдань семіріччя.

І. КУКУШКІН,
секретар комсомольської організації гайворонського паровозоремонтного заводу.

Радіємо від душі

НА автобусних зупинках і біля кас кінотеатрів, в бібліотеках і в магазинах — всюди сьогодні почуєш розмови про найцікавіше, найвеличніше — про космічний корабель. Ця новина однаково хвилює і радє робітника і колгоспника, людину фізичної і розумової праці. Великою гордістю сповнюється серце за радянський народ — богатир, за Вітчизну рідну, коли бачиш в очах односельчан іскорки радості, щастя.

Ми пишаємося новими досягненнями радянської науки і техніки. Радянські люди посилають в космічний простір супутники в ім'я миру і прогресу. І те, що повідомило радіо на цей раз, перевершує будь-яку фантазію: живі істоти вперше в історії людства повернулися на Землю.

Політ нового космічного корабля свідчить про успіхи нашого народу в галузі техніки, про мирні устремління Радянського Союзу.

Н. СОЛОНЕНКО,
працівниця Олександрівського райфіліалу

СЕМІМІЛЬНИМИ КРОКАМИ

З РАДІСТЮ і гордістю за свою велику Батьківщину зустрів наш народ повідомлення ТАРС про запуск і благополучне повернення на Землю другого космічного корабля. Семимільними кроками прокладає радянська людина шлях у космос. Перші супутники Землі, запуск ракети на Місяць, фотографування зворотного боку Місяця, перший і, наразі, другий космічний корабель — все це говорить про те, що Радянський Союз — країна видатних наукових і технічних досягнень.

Хочеться від душі побажати творцям чудових ракет нових успіхів і сказати щире спасибі.

Г. ГРОМОВ,
учень Олександрійського педучилища.

ДОВІР'Я ЗОБОВ'ЯЗУЄ

ЦІЛКОМ згодна з Раєю Вітько в тому, що не легко бути вожаком молоді у великому колгоспі, особливо тоді, коли ще немає досвіду. Та зовсім невірноробаче вона трудності в тому, що їй доводиться з ранку і допізна, а то й у вихідні просиджувати за рахівницею у бухгалтерії, а для керівництва комсомольською роботою залишається обмаль часу.

Є два способи керівництва, і про це слід завжди пам'ятати. Перший з них — все робити самому. Бувають такі секретарі: вони і збори скликають, і доповіді роблять, і недільники організовують... Словом, одна людина робить все і зайнята вона з ранку до ночі, а інші комсомольці живуть з нею поруч і нічим не завантажені. Але сила організатора полягає не лише в тому, що він сам працює, а в тому, що він інших до цього ж привчає, захоплює їх роботою. Потрібно давати доручення і вміти перевіряти, як вони виконуються.

Що значить — дати доручення? Це значить — знайти людині діло по душі, доручити таку роботу, заради якої вона не пошкодує ні сил, ні часу і постарается виконати її як можна краще. Це зовсім не виключає того, щоб комсомолец виконував будь-яке завдання, яке вважатиме потрібним дати йому організація, комітет, секретар.

Як це практично досягається? Вирішив комітет, наприклад, недільник по збору металолу провести. Знаємо ми, що в кожній бригаді є надійний товариш, який охоче візьметься за діло і доведе його до кінця. От і доручаємо це трактористу Борису Котляру, помічнику бригадира рілничкої бригади Борису Ришнюку, колгоспниці Наді Мельник. І ніколи вони нас

не підводили. Вони справді по-комсомольському ставляться до доручення.

Недавно збори прийняли рішення, щоб кожен виростив і здав восени 20 кролів і 15 голів водоплавної птиці. Постало питання, де дістати кролематок. Доручили зайнятися цією справою Діні Луговій, Олександрі Герасименку, Наді Гниді. І справились вони з цим завданням: зараз немає жодного комсомольця, який би не мав домашньої кролеферми.

В малій і великій справі спираємося не лише на актив, а на всіх членів колективу. Кожен перевіряється на практичній роботі, і тому, коли один товариш виконує якесь доручення, всі інші прагнуть піти йому назустріч, допомогти.

Отже, Раю, треба довіряти всім без винятку якусь справу, вчити їх конкретно працювати. Не слід забувати і про контроль, перевірку, бо це — запорука успіху. Членів комітету бажано розставляти так, щоб вони мали змогу перевіряти роботу кожного комсомольця.

Щоправда, це можливо при умові, коли кожному комсомольцю буде підібрана справа у відповідності з його здібностями і бажаннями. І можливо лише тоді, коли секретар добре знає нахили, сильні і слабкі сторони членів своєї організації. А це досягається в тісному і постійному спілкуванні з ними.

Звичайно, одному секретарю це не під силу. Велику допомогу йому може подати актив. Комсомольський керівник, який недооцінює роль і значення активу, не спирається на силу колективу, приречений на невдачі. І, навпаки, спираючись у своїй роботі на актив, секретар не тільки вчить, але і сам вчиться. Нема нічого поганого в тому, що, перш ніж

проводити будь-який захід, він радиться з молоддю, прислухається до її думки, враховує те цінне, що висловлюють юнаки і дівчата.

Наприкінці хочу сказати Раї Вітько: успіх не прийде сам собою. Треба працювати з людьми, перевіряти їх на практичній роботі, і поступово все налагодиться. Коли комсомольськими справами захопиться не один секретар, а весь колектив, життя організації завиріє, стане змістовним і цікавим.

С. ЛАВРУСЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Жданова, Компаніївського району.

СЕСТРИ Захаренко

КОЛИ обидві дочки Ганни Назарівни пішли на ферму, у Хацьватії не дуже вірили, що вийде з цього щось путнє.

— Ото днів десять, від сили місяць пороблять, та й подадуться до міста, — говорили скептики.

Та вони помилувались. Четвертий рік вже Катя й Люда працюють на фермі кол-

побувають на святі

госпу «Україна». Чи витанцює хуртовина над Бугом, чи п'януть пахоцями весна, кожного ранку поспішають сестри знайомою стежкою. Стежина за цей час мало змінилася. А ось ч дівчат в житті сталися великі і, головне, дуже приємні зміни.

Навіть не віриться, що це вони були такими неслівними. Дівчатам допомогли досвідчені доярки, комуністки Олександра Усатюк і Зінаїда Озернякська.

— Майстрів з вас виростимо, — жартували доярки, бачачи, які беручки до праці оці біляві дівчатка з тугими косичками.

справнім вожаком молоді. Хочеться пред'явити рахунок і нашим шефам — колективу заводу «Червона зірка». Хорошу справу вони почали, подаючи шефську допомогу колгоспу, але тепер вона чомусь віддана забуттю.

Все ж перші кроки нашої роботи по-новому показують, що курс на молоді виправдовує себе. Було б ще краще, коли б комсомольці-червонозорівці прийшли на допомогу сільській молоді і спільними зусиллями підняли боездатність колгоспної організації.

А. ЯЦЕМІРСЬКИЙ,
голова колгоспу імені Калініна, Ново-Миргородського району.

ЧИТАЧІ ПИШУТЬ

Для вас, книголюби...

ХТО давно був в онуфріївському книжковому магазині, зараз не впізнає його. Що ж трапилось? Змін багато: прилавка вже немає, вздовж стін — книжкові полиці, посередині столи з розкладеними на них книгами, плакатами. Тепер книги, які раніше були під прилавком, перекочували на полиці. Підходь, будь-ласка, і вибирай, що тобі потрібно.

Все тут передбачено: окремі полиці займає дитяча література, технічна, методична, підручники.

Часто в магазині можна почути і таку розмову:

— Скажіть, будь-ласка,

що у вас є з літератури по садівництву?

— А що вас цікавить? — запитує завідувача магазину комсомолка Гончарова. — Я запишу, а коли буду в райспоживспілці, обов'язково подивлюся на складі.

— А мое замовлення як? — запитує інший книголюб.

— Вам про автомашину «ГАЗ-51»? Привезли, зараз подам.

Культурно, ввічливо обслуговують тут покупців. Та й не дивно. Адже не даремно правління облспоживспілки та президією обкому профспілки завідувачій магазином т. Гончаровій та продавцеві т. Заєнчуковській оголошено подяку за успішну роботу.

В. ГАВРИЛЕЦЬ.

ЯК НЕ СОРОМНО тобі, Володимире?

Володимир Манойленко у свій час закінчив сім класів, почав ходити у восьмий. Але у хлопця терпіння вистачило тільки на дві чверті, а далі категорично заявив: «Не буду вчитись, і все. Набридло!»

— То йди працювати, — сказав йому батько. — Вчитимешся у вечірній школі.

Неначе послухався. Та й тут довго не втримався, залишив восьмий клас. Недовго пробув і на курсах шоферів.

Де він тільки не був! Працював у Будинку піонерів, вчився у Кіровограді на курсах і, нарешті, влаштувався культмасовиком в автопарк.

— Думали, що буде з нього якась користь, — говорить інспектор по кадрах І. Заславський. — А він, виявляється, нічого не вміє. Довелось звільнити.

І сидить тепер Володимир вдома цілі дні, розважається. Вечорами по вулиці ходить з баяном. Батько його — інвалід, одержує пенсію і все ж працює на цукрозаводі. А синок «відпочиває» на дармових харчах, канючить гроші на кіно, на танці. До того ж любить «з шиком» одягнутися, а на це теж кошти потрібні.

Як не соромно тобі, Володимире, жити трутнем? Чи можеш ти дивитися спокійно в очі людям, які годують тебе і одягають?

Л. СМІЛИВА.
м. Ново-Українка.

МОЛОДОМУ КОМУНАРУ відповідають

В номері газети за 10 серпня ц. р. було вміщено сигнал юнкорівського поста «Слово про наболіле». Будівельники повідомляли про відсутність на будівництві Долінського цукрокомбінату нормальних побутових умов.

Секретар Долінського

подарського інституту. Радо зустріли Катя і Люда звістку про те, що 1 жовтня відзначатиметься обласний День тваринника. І вирішили вони обов'язково домогтися права на участь у святі.

Зобов'язання семи місяців молоді доярки виконали. По 16 корів доглядають вони, надаючи щодоби по 11 літрів від кожної.

Звичайно, побувають Катя й Люда на святі, зустрінуться з такими ж, як вони, працюючими юнаками й дівчатами.

М. СІВАК.
Гайворонський район.

СЕМІНАР МАСОВИКІВ

У Кіровограді відбувся десятиденний семінар масовиків-вітвінників, скликаний обласною радою профспілки. Під керівництвом досвідченого спеціаліста В. С. Хомашко (м. Москва) учасники семінару вчилися, як цікаво провести вечір відпочинку, розучували бальні танці.

А. КОЖУХАР.

В дитячій бібліотеці

Для школярів м. Малої Виска районна дитяча бібліотека давно вже стала рідним будинком. Завідуюча Р. Уманська добре знає і дбає про запити дітей. Лише за останній час тут проведено декілька читачьких конференцій по творах А. Гайдара, Ю. Збанацького, О. Копиленка, Н. Забіли.

Активну допомогу бібліотеці подають юні читачі. Кращі з них, такі, як О. Третяк, В. Безуглий, С. Гречаний, В. Мельник, А. Ширня, занесені на Дошку пошани. Ці школярі не тільки активні читачі, а й хороші розповсюджувачі книг серед населення міста.

В. ДАНУЦА.

м. Мала Виска.

Дівчата візьмуть свій рубіж

ЩЕ ВЗИМКУ дівчата з ланки комсомолки Віталії Кочетової вирішили зібрати по 280 центнерів буряків з гектара. А щоб досягти цього, внесли на кожний гектар по 20 тонн перегною, у ранні строки засіяли плантацію одностороннім насінням, у тісній взаємодії з трактористом Сергієм Ботовим обробили й піджили посіви.

Хороші ростуть буряки. Уже зараз вага кожного кореня в середньому досягає 400 грамів. Днями ланка знову очистила посіви від бур'янів, які з'явилися після дощів.

— Тепер можна сказати з певністю, що зобов'язання своє ми перевиконаємо, — каже Віталія.

О. ФОМУЛЯЄВ,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Держинського, Кіровоградського району.

Курс — на молодь

У ЛИСТОПАДІ минулого року за рекомендацією райкому партії мене обрали секретарем партійної організації колгоспу імені Калініна. А на ранок разом з головою правління І. О. Декусаром пішов оглядати господарство. Завітали на тваринницьку ферму. Дві групи корів були не видоєні: не було кому. В стелу не зібрана кукурудза, хоч і наступила вже негода, а в артілі скрутно з кормами.

Замислився я: з чого почати? Голова правління неохоче йшов на зміну старих, ним же заведених порядків. Та незабаром головою правління колгоспники обрали мене. Це подвоило мою відповідальність за долю колгоспних справ. Вирішив взяти курс на молодь. Юнаки і дівчата охоче підтримали правління. На партійних зборах, де колишнього секретаря комсомольської організації, агронома колгоспу Леоніда Мостовника приймали в партію, він заявив, що не може миритися з відставанням першої комплексної бригади. Молодий комуніст попросив парторганізацію і правління колгоспу призначити його бригадиром цієї бригади. Поступово справи змінилися на краще. Молочно-товарна ферма стала комсомольсько-молодіжною. Хороші успіхи у комсомолок Полі Рабул, Раї Лінник, Марусі Ярової. Щоправда, і тут не обійшлося без прикросів. Ді-

на Курка, наприклад, злякалася труднощів, залишила свою групу корів. Довелось правління колгоспу наставити дівчину на правильний шлях.

Життя у колгоспі ніби прискорило свою ходу. Зараз на всіх відповідальних ділянках артільного виробництва трудиться молодь. Шоферами працюють комсомольці Григорій Щербина, Леонід Кондратенко, Віктор Кизіль. Задає комсомольський тон і в тракторній бригаді. Самовідданою працює відзначаються молоді трактористи Микола Беченко, Анатолій Онойко, Володимир Курка. Це, насамперед, їх заслуга в тому, що нинішнього року вчасно й організовано пройшла сівба, були старанно доглянуті посіви, успішно йде збирання врожаю. Всюди відчувуються зрушення.

Радують зір посіви кукурудзи і соняшника, городніх культур.

Краще йдуть справи на вівцефермі. Нинішнього року настриг вовни з тонкорунних овець становить 4,2 кілограма

Є зрушення і в галузі будівництва. За два попередні роки в колгоспі майже нічого не споруджувалося. А нині вже вросло зерноосхищене місткістю 300 тонн, добудовується корівник на 70 голів, обладнано хороших тік. Обзаводимось новою технікою.

Колгоспники нашої артілі впевнено переборюють відставання. Звичайно, є окремі упущення в роботі. Зокрема, комсомольська організація ще не стала

Спеціальний клас у вечірній школі

НЕ ТІЛЬКИ загально-освітні знання одержує робітничча молодь у Бобринецькій вечірній школі. Третій рік тут підвищують юнаки та дівчата свою виробничу кваліфікацію та набувають нових спеціальностей.

Ще позаторік у нас була створена матеріально-технічна база для вивчення автосправи. Допомогли школі колективи Бобринецької РТС, автопарку, які для цієї мети передали нам дві машини. Одну з них ми розібрали для вивчення матеріальної частини, інша була відремонтована силами учнів та автопарку для вивчення техніки їзди.

Педагогічна рада укомплектувала спеціальний клас за цикловим принципом.

Тут 24 учні 8—10 класів вивчали курс автосправи та основи організації автосподарства.

Курсова підготовка шоферів-професіоналів розрахована у нас на шістьсот годин. Такого скорочення програми ми досягли завдяки тісному зв'язку викладання автосправи з програмним матеріалом з фізики, хімії, креслення. Практичну їзду проводили в позаурочний час.

Для оплати викладачам райвиконком виділив кошти з місцевого бюджету.

Характерним є те, що у спеціалізованому класі не було відсіву учнів. Вони всі встигали, наприкінці навчального року успішно склали екзамен. Кваліфікаційна комісія присвоїла уч-

школі

ням звання водіїв третього класу.

Десятикласники, які одержали права шоферів, працюють тепер водіями в місцевих колгоспах та автопарку. А випускники тт. Ніколенко, Сакара за путівками колгоспів їдуть вчитися до політехнічного інституту.

Відрадні перші успіхи, але на цьому ми не заспокоїлися. Для глибшого вдосконалення виробничого навчання вирішено розширити шкільну майстерню. Учні своїми силами у вільний від роботи час розпочали спорудження класу-гаража. Значну допомогу у будівництві подають підприємства, на яких працюють наші вихованці.

Будівлення в школі робітничої молоді виробничого навчання зацікавило багатьох юнаків та дівчат, які не мають відповідної освіти та спеціальності. Зараз від них вже надійшло чимало заяв. Молоді робітники бажать одержати атестат зрілості та права водія автотранспорту.

Як показує практика, метод поєднання вечірньої загальної освіти із спеціальною цілком доступний в сільських умовах. На нашу думку, при вечірніх школах можна і треба створювати спеціальні класи, де б вивчалися електротехніка, токарна, слюсарна, столярна і будівельна справи, крій та пошиття і т. п. Це сприяло б ще більшому потягу молоді до знань, до навчання.

П. Ю. БІБЕРМАН,
директор Бобринецької школи робітничої молоді.

ШЕФИ ПРИЙШЛИ

РАНОК вихідного дня. Вулицями Нового міста йдуть групи хлопців і дівчат. Ось наближаються, перекидаючись на ходу жартами, комсомольці будівельного управління № 4 на чолі з Галиною Салію.

А ось дівчата з районного відділення Держбанку та ще інших установ району. Всі вони направляються до новозбудованої школи № 3, яка є однією з підшефних будов районної комсомольської організації.

Сьогодні тут недільник. Адже приміщення обов'язково повинне бути здане до 25 серпня.

Взялися за роботу шефи — і ось забулиши в класах шибки, набрали привітного вигляду двері, парти, причепурилося шкільне подвір'я.

По закінченню недільника директор школи Р. К. Осташко та секретар парторганізації будівельного управління № 4 О. Є. Гой оголосили шефам-комсомольцям ширшу подяку.

М. МАШЕНКО,
Ново-Георгіївський район.

За парти сядуть виробничники

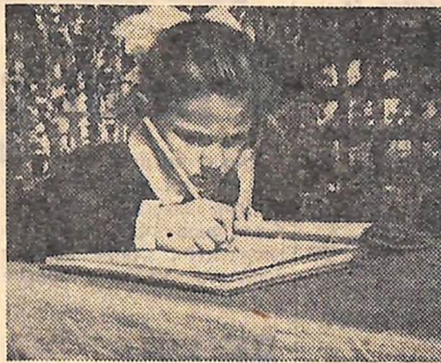
ПРИЙДЕ осінь. Пролунає перший дзвінок, і гомінлива дітвора заповнить класи. А ввечері, так само збуджені і раді початку навчального року, сядуть за парти дорослі.

Понад 20 виробничників села відвідуватимуть вечірні класи Седнівської середньої школи в цьому році. Вчитися почнуть фура-

жир тваринницької ферми колгоспу імені Карла Маркса Микола Крижановський і завідувач дитячими яслами Ганна Максимчук, причіплювач Микола Сидоренко, медична сестра Лідія Іванченко і комбайнер Володимир Буря.

В. ЛОЄВСЬКИЙ,
Устимівський район.

„Спасибі. Це чудово!“

На вулиці, в магазині, біля кіоска чи в автобусі часто можна почути розмови:

— На виставці квітів були? Ні? Підіть обов'язково.

— Це чудово! Прекрасно. І особливо увечері, при електричному світлі.

Маленьким «царством квітів» назвали трудящі Кіровограда цей чарівний куточок, до якого більше тижня невпинним потоком йшли відвідувачі. Невеличка територія виставки стала улюбленим місцем відпочинку кіровоградців. Так, саме улюбленим. Адже не можна не замилуватися стрункими різнобарвними гладіолусами, лапатами жоржинами, розкішними фікусами. Здається, вся палітра сонця зійшла на землю, щоб показати щедру красу літнього цвітіння.

З усіх букетів квітів, вазонів важко вибрати краший. Всі вони чудові і приваблюють по-своєму. Але можна впевнено сказати: найбільшою вдачею на виставці є портрет В. І. Леніна, любовно зроблений з живих низькорослих килимкових квітів. Біля нього завжди найбільше відвідувачів. Галина Федорівна Шевченко, технічний керівник комбінату благоустрою міста, пояснює весь секрет цієї нелегкої роботи.

— Кілька днів і навіть ночей трудилися наші дітвора Люба Коваленко, Надія Ломакіна, Віра Клубченко, Софія Мала, Ніна Салова над портретом дорогого вождя. Спочатку виготовили металеву сітку-каркас, заповнили її землею і мохом, змазали поживним ґрунтом. Потім художник Євген Тимофійович Бабій наніс контур, а дівчата по ньому висадили килимкові рослини, ретельно підбирали відтінки, тони. Таким же методом створювалися і

РЕПОРТАЖ

макет Місяця з вимпелом, і клишоногий улюбленець малят — ведмедик.

В багатотисячній гамі кольорів особливу увагу привертаять стенди з жоржинами. Їх дбайливо виростили домогосподарки П. І. Гутовець і О. Т. Горайкова.

Ось тісним кільцем оточили відвідувачі П. І. Гутовець. Тут виявляються справжні, заядлі любителі.

Дуже подобаються домогосподарці В. Котовицук ці експонати. Вона детально про все розпитує Поліну Іванівну, а та охоче відповідає на кожне запитання. Тринадцять років збирає П. І. Гутовець звідусіль бульби жоржин і вирощує нові сорти. І зовсім не згодна вона з поетом, який колись назвав жоржини сирними.

— Ну погляньте, — звертається вона до присутніх, — яка краса!

Кожна квітка має у неї свою назву. Тут і рожева «Безім'янка», і світломалинова «Чебоксари», «Великий Манитул» — з бузковими пелюстками в білому обрамленні, і вогниста червоно-жовта «Циганка Аза», величезна мохната «Шантан-Регал», темнокордовий із фіолетовим відтінком «Медістофель».

Для малят, звичайно, найкращий подарунок — ведмедик. Сидить собі на старому пеньку, оброслому мохом, і ніби приготувався

гритися. Дуже хочеться маленькому Славку погладити його рукою. Тому й відстав він від своїх друзів, які зараз розглядають макет Місяця з вимпелом.

ЛЮБИТЕЛІ кактусів подовгу зупиняються біля «Мексиканської гірки», де зібрано понад 40 сортів акліматизованого в наших краях американського гостя. Серед них — масивні соковиті агави, скелеподібні кактуси, опунції або, як жартівливо їх в народі називають, «тещин язик», строкатолісті алоє і зовсім маленькі, дуже схожі на їжаків, ехінокактуси.

Багато ще можна говорити про жителів півдня — камелію, магнолію, гордий урочистий лавр, 60-річну пальму «Хамероп» із розкішним листям і волохатим стовбуром, височенні фінікові пальми, і про великий стенд квітів, представлених заводом «Червона зірка».

І НЕ ТІЛЬКИ Лорочка Павленко, яка скоро піде в другий клас, бажав записати свої враження від виставки. «Спасибі. Це чудово!» — пише житель м. Олександрії Н. Бойко.

«Відвідавши виставку, хочеться бути й самому крацим. Ми вітаємо хороше починання у нашому місті. Хай буде в ньому більше квітів! Морозовська, Димиткіна».

«Важко виразити словами почуття, яке охоплює, коли дивишся на ці квіти. Успіхів вам, друзі! Щоб ваше місто стало таким, як наша прекрасна Алма-Ата», — щиро бажав кіровоградцям жителька Казахстану Кірсанова. Свої враження і пропозиції у книгах відгуків пишуть піонери, колгоспники, робітники, студенти, службовці.

В нинішній виставці значно більше учасників, ніж було торік. В ній взяли участь комбінат по благоустрою міста, школи, лікарні, дитячі садки, квітників-аматори. Залишається тільки побажати, щоб ця чудова традиція прирочувалась не тільки виставкам, а й сприяла озелененню нашого міста, перетворенню його у квітучий сад.

О. НІКОЛАЄВА.

На знімках: вгорі ліворуч — старанно виводить слова подяки в книзі відгуків Лорочка ПAVЛЕНКО; праворуч — П. І. ГУТОВЕЦЬ показує домогосподарці В. КОТОВИЦУК свої жоржини; внизу — біля портрета рідного вождя.

Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
24 серпня 1960 р 3 стор.

На завод «Сільгоспдеталь» Валентин Гамаюнов прийшов після закінчення Кіровоградського машинобудівного технікуму. Спочатку працював майстром механічного цеху, потім старшим майстром механоскладального.

Тепер комсомолец В. Гамаюнов працює в конструкторському бюро. Активним раціоналізатором зарекомендував він себе. П'ять нововведень здійснено за його задумами. Остання пропозиція — заміна заклепки зваркою в шпеку зернонавантажника. Вона дає підприємству більше семи тисяч умовно карбованців річної економії.

На знімку: конструктор В. ГАМАЮНОВ за роботою. Фото В. КОВПАКА.

БУДУЮТЬ МАЙСТЕРНЮ

При Козирівській середній школі споруджується приміщення столярної майстерні. Комсомольці і молодь села взяли шефство над цим будівництвом. Особливо добре попрацювали під час закладки фундаменту комсомольці Ми-

кола Королько та Анатолій Чорний.

Здати майстерню до початку навчального року — так вирішила молодь села Козирівки.

П. БОНДАР,
Новгородківський район.

Вони працюють і вчаться

ОСЬ УЖЕ кілька років при Онуфріївській середній школі працюють класи сільської молоді. Цього року в школі відбувся другий випуск. П'ятнадцять робітників, службовців та колгоспників здобули тут середню освіту. Випускний вечір був справжнім святом для тих, хто одержував атестат зрілості. На торжество прийшли товариші та співробітники випускників, поздоровляли їх з успіхами, вручали квіти.

Як правило, ті, що успішно навчаються у класах сільської молоді, є передовими на виробництві, активними учасниками громадського життя на селі. Такими є Віра Розлова, працівник райкому партії, Катерина Вершак, бухгалтер райВНО, Григорій Сойко, голова районного комітету ДТСААФ. Тракторист колгоспу ім. Щорса Станіслав Смішко не тільки відмінник навчання, а

й передовий виробничник, здібний комсомольський вождь.

За прикладом Станіслава вирішили вчитися механізатори Микола Зінченко і Микола Різник, шофер Анатолій Цимбал та інші.

Зараз всі вони готуються до занять в новому навчальному році.

М. ДОЛИНА,
завуч Онуфріївської середньої школи.

ЗВЕРНЕННЯ

учасників кіровоградської міської виставки квітів до всіх квітників і садоводів-любителів

Ми, учасники міської виставки, звертаємося до всіх квітників і садоводів, до організацій, які займаються озелененням, із закликом: зробимо все для того, щоб наші міста і села красувались в молодих садах, потопали в буйному цвітінні квітів!

В нинішньому році в Кіровограді відкривається дві школи-інтернати. Дуже доцільно буде створити при них хороші квітники з троянд, морнин, гладіолусів і закласти плодово-виноградний сад. Ми беремо шефство над інтернатами і зобов'язуємося подати практичні поради і допомогу школярам, поділитися насінням і бульбами наявних у нас квітів, передати по кілька саджанців фруктових дерев, бузну, чубуки високосортового винограду.

Ми закликаємо всіх квітників і садоводів-любителів, всіх друзів зелених насаджень наслідувати наш приклад, сприяти тому, щоб кожна школа, підприємство, лікарня, дитячий заклад мали свій чудовий сад і хороше квітникове господарство.

П. І. ГУТОВЕЦЬ, Є. Л. ПОНОМАРЕНКО, Є. І. ОРЛЕНКО, Л. В. ГІЛЬДЕНБРАНД, А. К. КРОНГАЧ, Г. П. РЕП'ЯХ.

ЗАТОКА Матсалу. Тут, на Західному узбережжі Естонії, розкинувся заповідник — справжнє царство пернатих. Понад 220 видів — від представників лісу до птахів дальніх морських островів мешкають у цих краях.

Густі очеретяні поля, які тісно обступили річку Казарі, що біжить до затоки, піднялись вище людського зросту. Привільно почуває себе в них багатотисячне пернате «населення»!

Разом із завідувачем заповідником Олавом Ренно ми здійснюємо водну подорож. Із очеретяних хащ чуються трелі, ніжне посвистування, пташиний гомін.

Матсалуська затока — єдине в Європі місце, крім дельти Дунаю, де можна спостерігати таку велику колонію сірих гусей. Птах цей незвичайно витривалий.

понад 35 різних за величиною островів, вкритих морською галькою або порослих очеретом. Навіть на найменших з них влітку буває одночасно по 80 гнізд. Спостерігачам доводиться бути обережними, щоб не наступити на гнізда, розташовані прямо в траві і на каміннях.

Неповторне видовище представляє цей край під час весняних і осінніх перельотів птахів: адже тут проходить одна з їх головних «магістралей». Сина глады затоки здається вишитою білим шовком, коли опускаються одночасно до 10 тисяч лебедів. Це їх найкрупніше в Прибалтиці місце відпочинку. Лебеді затримуються на три тижні. Багатий корм вони дістають із дна мілководної затоки.

Гігантський пташиний

Спорт

Фініш сільських спортсменів

Кілька місяців на стадіонах області проходили перші ігри сільської молоді Кіровоградщини. Колгоспні спортсмени боролися за першість на волейбольних

майданчиках і на футбольних полях, на бігових та на водних доріжках.

Добре виступили спортсмени Ново-Українського району. Вони завоювали звання чемпіонів ігор. Дещо відстали від них бобринчани. На третє місце вийшла команда Ульянівського району. Слід відзначити хорошу підготовку легкоатлетів цього району, які, набравши 7.020 очок, завоювали перше місце серед легкоатлетів області.

Вперта спортивна боротьба проходила на дистанції у вісімсот метрів серед дівчат. Першою фінішувала Валентина Дейнега (фото зліва).

Новий рекорд області з стрибків у висоту встановив А. Гусев з Ново-Празького району (фото внизу). Він подолав планку на висоті 170 сантиметрів.

А ось і Віктор Рак — переможець з штовхання ядра (фото справа). Його результат (11 метрів 43 сантиметри) ще невисокий, та віриться, що на наступних обласних іграх юнак штовхне ядро значно далі. Бо такої вже вдачі молодь у Бобриньському районі. Перші ігри сільської мо-

лоді — хороше починання. Та стає прикро, коли довідуєшся, що в них брали участь не всі райони області. Мова йде про Голованівський, Ново-Георгіївський та Хмельківський райони. Правда, останній зробив початок... підставивши у свою футбольну команду чужих гравців. Це неопус-

тиме явище підкреслює бездіяльність голів районних рад ДССТ «Колгоспник». Та й вожакам комсомолу районів слід поставити з цього питання величезний мінус. Адже хто, як не комсомол, повинен стояти на правому фланзі фізкультурно-масового руху. Фото і текст В. ЮР'ЄВА.

На вогневих рубежах

Три дні в стрілецькому клубі ДТСААФ проходила особлива першість найсильніших стрільців області. До програми змагань входило шість вправ республіканської першості.

Перемогу здобули: майстер спорту І. Решетіков (з двох вправ), В. Олерський, А. Яковенко, В. Шеліхов і В. Стояновський.

Добре виступили молоді стрільці. В. Олерський зайняв перше місце в стрільбі із дрібнокаліберної гвинтівки з трьох положень (стоячи, з коліна і лежачи). Він вибив 555 очок із 600 можливих). Георгій Коб'яков зайняв друге місце з результатом, вищим від норми першого спортивного звання. Обидва юні спортсмени завоювали право виступати в складі збірної команди області на республіканських змаганнях у Львові.

(200 м), Д. Томасу (стрибки у висоту), Г. Беллу (стрибки в довжину), Д. Лонгу (штовхання ядра) і Д. Бреггу (стрибки з жердиною).

Він заявив, що радянські легкоатлети мають великі шанси на золоті медалі у бігу на 3000 метрів з перешкодами, марафонському бігу, погірному стрибку, метанні молота і спортивній ходьбі, жіночі — у бігу на 800 метрів, штовхання ядра і метанні диску. Своім співвітчизникам Крамп пропонує три золоті медалі: Б. Х'юсону (біг на 800 метрів), Г. Пірі (5000 метрів) і М. Бігнелл, стрибучи в довжину.

АЛЕ олімпійську суперечку розв'яжуть самі спортсмени. В нашій країні зараз майже 4 мільйони юнаків і дівчат захоплюються легкою атлетикою. І найкращі з них повинні добре виступити в Римі. Ми надіємось на своїх чемпіонів і рекордсменів і вважаємо, що шанси на призові місця мають москвичі Василь Руденко, Василь Кузнецов, Петро Болотніков, ленинградці Тамара і Ірина Пресс, Ельвіра Озоліна, Сергій Попов, Анатолій Михайлов, спортсмени інших міст РРФСР, легкоатлети України, Білорусії, Латвії.

Е. АЛЕКСАНДРОВ.

В. в. редактора В. КРАМАРЕНКО.

129 МЕДАЛЕЙ

ЧЕКАЮТЬ ЛЕГКОАТЛЕТІВ

ДЕВ'ЯТЬ днів на олімпійських іграх у Римі відбуватимуться змагання з легкої атлетики. Вони, як і раніше, будуть «найвагомішою» частиною загальної програми. Адже легкоатлети розіграють 129 медалей — майже шосту частину всіх медалей, які вручать у Римі переможцям змагань з 22 видів спорту.

Організатори XVII олімпійських ігор свідомо на відміну від минулих олімпіад змагання з легкої атлетики намітили на останні дні, бо, на їх думку, вони найкраще за все удержат в Римі зарубіжних туристів до кінця Олімпіади. На змагання з легкої атлетики замовлено 260 тисяч квитків, тоді як на змагання з футболу 55 тисяч квитків.

Уже відома програма виступів легкоатлетів за дніми. 31 серпня, у перший день, медалі одержать учасники змагань із стрибків у довжину і учасники змагань із штовхання ядра. А завершиться легкоатлетична програма 10 вересня марафонським бігом.

До XVII олімпійських ігор до участі в змаганнях у кожному виді легкої атлетики від однієї країни допускались три спортсмени. Тепер встановлено «бар'єр», щоб зібрати справді найсильніших. У Римі від кожної країни допускаються тільки один легкоатлет в кожного виду, а другий і третій учасники — тільки в тому разі, якщо вони з 1 жовтня 1959 року по 1 серпня 1960 року виконали нормативи Міжнародної легкоатлетичної Федерації.

Як відомо, на олімпіаді щоранку проводяться кваліфікаційні змагання легкоатлетів, щоб в основних вечірніх змаганнях стартували вже справді кращі з кращих. І в Римі будуть рекордно високі кваліфікаційні норми, наприклад, в стрибках у висоту серед чоловіків — 2 метри, у стрибках з жердиною — 4 метри 30 сантиметрів, у метанні

ЗАВТРА в Римі спалахне вогнище XVII олімпійських ігор

ні молота — 60 метрів. Тепер ранкові змагання перетворюються на гарячі сутички за право виступати ввечері.

Інтерес до легкоатлетичних змагань у Римі великий. За рубежом спеціалісти підраховують шанси на перемогу легкоатлетів різних країн.

ОДИН з керівників легкоатлетичної асоціації Великобританії Джек Крамп наперед віддав золоті медалі сімом американським спортсменам Р. Куку (біг на 100 м), Р. Нортона

зроблено багато рідкісних знімків.

Від зорі до зорі не розлучаються з пернатим «населенням» спостерігачі заповідника, працівники Естонської Академії наук, які приїждять сюди, любители природи — студенти і школярі. Рік у рік вони ведуть облік гнізд, наносять їх на спеціальну карту, проводять кільцювання і т. д. З 12 тисяч окільцьованих тут за три роки качок, річкових чайок та інших птахів деяких виявили на Дунаї і в Одесі, в Данії, Англії, Австрії, Італії, Франції.

В республіці стали традицією «матсалуські дні», на яких орнітологи обмінюються досвідом, знайомляться з новими дослідженнями в заповіднику.

А. ФАВОРСЬКА. Заповідник Матсалу, Естонська РСР.

У царстві ПЕРНАТИХ

Ледве вилупившись, зовсім ще беспорядні пташенята вже на четвертий день витримують разом з батьками 15—20-кілометрову подорож по воді. Колоніями від 1000 до 2500 штук живуть у заповіднику чайки. «Знають що в співдружності — сила», — жартує Олав Ренно. Так зручніше захищатися від багаточисленних ворогів.

На острові посередні затоки, куди причалив наш човен, можна спостерігати цікаві сценки. Ось зовсім ще свіжа валяється біля каменю розбита шкаралупа яйця сизої чайки. Видно, хтось недавно вдало «посмідав». Але, виявляється, і сама чайка — розбійник, який обкрадає гнізда чибиса.

Багатьом допомагає зберегти гнізда від ворога, розповідає орнітолог, зеленцувато-буре, під колір ґрунту, забарвлення яєць. А ось ці — білі прикрила трав'яною від ворони гуска, яка відлучилася з гнізда. Так само маскує гніздо і качка. Буває, що всьому тутешньому «населенню» доводиться рятуватися — це тоді, коли сюди заглядає орлан-білохвіст. Не боїться його тільки лебідь, здатний помірятися з ним силою. У Матсалуській затоці

«аеродром» десятками тисяч одночасно приймає морських чернетів і гоголів. Мільйонними шіфлінами шеренгами проходять над ним з боку Ризької затоки морячки і турпани, пролітають гагари.

Захоплюючи, але важка робота — вивчати й охороняти весь цей різноманітний світ. Щоб підстергати і сфотографувати птаха прямо в гнізді, доводиться пускатися на хитрощі. На очах у нього люди ставлять поблизу палатку і забираються всередину. Потім виходить хто-небудь один. Птах не вміє рахувати і заспокоюється. Так було

ГРОШІ-КАРИКАТУРИ

ОДНОГО липневого дня 1918 року наш загін прибув у невелике містечко Славгород на Катеринославщині. Була саме неділя, і селяни з навколишніх сіл та хуторів з'їжджалися на базар. І раптом цюся зацікавило всіх. Люди бігли в одному напрямку, раз-у-раз нахилилися, збираючи якісь папірки, що розносив вітер.

— Що там таке? — запитав я дідака з коротко підстриженою сивою бородою.

— Та ось гроші.

— А хто їх розкидає? Я взяв у руки кілька кредиток. Виявилось, що це були гроші-карикатури. На лицьовому боці, де стояла цифра «100», красувалися пляшки з горілкою, чарка і

свинячий окорок. На звороті серед купи окороків та ковбас сидить гетьман Скоропадський, замість скіпетра тримає видалку з галушкою. Проворуч стоїть німецький солдат і добається пальцем у носі. Напис такий: «За то карбованців видається одна або два дилі».

На жаль, ніхто з нас так і не довідався, хто і де друкував ці «гроші». Я згадав цю «історію», коли прочитав у номері «Комсомольської правди» за 15 березня 1959 року кореспонденцію про гроші-карикатури. Там же вміщені і фотографії їх. Але хто випускав їх, поки що не відомо.

І. ЗАМЧ, пенсіонер.

Газета виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю і неділю.

Адреса редакції: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 86. Телефонні редактора, відповідального секретаря — 6-40, загальний — 6-24.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

БК 01624. Друкарня імені Г. М. Димитрова обласного видавництва, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 86. Зам. № 5302, Т. 30.000.